

Informacje Księgowe

Nowa dyrektywa Parlamentu Europejskiego w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych jednostek

Nowa Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dn. 26.06.2013 w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek

W dniu 20 czerwca 2013 r. Rada UE przyjęła w pierwszym czytaniu projekt nowej dyrektywy ws. rachunkowości (zastępującej Czwartą i Siódmą dyrektywę prawa spółek). Wcześniej - w wyniku kompromisu zawartego pomiędzy Radą a Parlamentem Europejskim – projekt został przegłosowany przez PE w dniu 12 czerwca 2013 r.

Nowa dyrektywa 2013/34/UE została opublikowana w Dzienniku Urzędowym UE w dniu 29 czerwca 2013 r. i wejdzie w życie w dwudziestym dniu po jej opublikowaniu. Kraje członkowskie mają czas na jej implementację do 20 lipca 2015 r.

Nowa dyrektywa ma na celu między innymi wprowadzenie uproszczeń w sprawozdawczości finansowej małych jednostek oraz wprowadza obowiązek raportowania o płatnościach na rzecz rządów przez spółki działające w sektorze wydobywczym i leśnym.

Warto zauważyć, iż wdrożenie dyrektywy w Polsce będzie miało znaczący wpływ na uproszczenie funkcjonowania przedsiębiorstw w sektorze MŚP w Polsce.

Samochód specjalny – bankowóz – dla celów VAT

Bankowóz a odliczenie VAT – wyrok WSA w Warszawie

Ustawa o VAT daje możliwość pełnego odliczenia podatku VAT naliczonego związanego z zakupem, leasingiem lub wynajmem pojazdu specjalnego oraz zakupem paliwa do jego napędu (bankowóz). Urzędy skarbowe zaczęły prezentować podejście, iż prawo do pełnego odliczenia mają tylko ci podatnicy, w których działalności wykorzystywanie bankowozu jest konieczne.

WSA w Warszawie ustosunkował się do tej kwestii w wyroku III SA/Wa 2016/12 stając po stronie podatnika i stwierdził, że skoro podatnik ocenia, że dla bezpiecznego wykonywania jego działalności gospodarczej niezbędny jest pojazd typu bankowóz, to brak jest podstaw do tego, aby organ podatkowy według swego uznania zdejmował opisaną ochronę z operacji dokonywanych przez podatnika objętego podatkiem VAT z tytułu jego prowadzenia.

Żaden przepis nie przewiduje ograniczenia prawa do odliczenia VAT w odniesieniu do nabycia bankowozu w sytuacji, w której nie jest wykorzystywany jedynie do transportu wartości pieniężnych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 7.09.2010. W wyroku również podkreślono, iż brak jest przepisów prawa wykluczających możliwość zakupu bankowozu w obrocie powszechnym.

Zmiana systemu finansowo – księgowego w ciągu roku obrotowego

Zmiana systemu finansowo – księgowego w ciągu roku obrotowego

Podstawowym zadaniem każdego systemu finansowo – księgowego jest prowadzenie ksiąg rachunkowych lub ich części, zgodnie z wymogami ustawy o rachunkowości na podstawie zakładowego planu kont. W toku prowadzenia działalności gospodarczej może zaistnieć potrzeba zmiany tego systemu w trakcie roku obrotowego.

Ustawa o rachunkowości nie zawiera ograniczeń co do dokonywania zmian systemu finansowo – księgowego w ciągu roku obrotowego. Zmiana taka powoduje konieczność odpowiedniego przetestowania i uzgodnienia danych zmienionego systemu finansowo – księgowego oraz zapewnienia ciągłości merytorycznej danych dostarczanych przez zmieniony system oraz danych pochodzących z dotychczas stosowanego systemu. Kwestie, na które należy zwrócić uwagę przy zmianie systemu to plan kont i algorytmy wbudowane w system.

W razie zmiany systemu problemem technicznym jest zapewnienie prezentacji porównywalnych danych narastająco od początku roku obrotowego. Należy również przeanalizować, czy zmiana taka nie wygeneruje konieczności zmiany zasad polityki rachunkowości.

Decyzja określająca a decyzja ustalająca zobowiązanie podatkowe

Decyzja określająca a decyzja ustalająca zobowiązanie podatkowe

Przedsiębiorca funkcjonujący w polskim stanie podatkowo – prawnym ma do czynienia z różnego rodzaju instrumentami władczego działania organów podatkowych. Do nich należą między innymi decyzje określające wysokość zobowiązania podatkowego oraz decyzje ustalające wysokość zobowiązania podatkowego.

Decyzja określająca stosowana jest do wymiaru podatków obliczanych przez płatnika, podatnika lub gdy kwota należnego podatku wynika bezpośrednio z normy prawnej. Nie tworzy ona zobowiązania podatkowego lecz stwierdza jego niewykonanie i w związku z tym istnienie zaległości podatkowej. Natomiast decyzja ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego skutkuje zarówno powstaniem zobowiązania podatkowego, jak i ustaleniem kwoty podatku do zapłaty, który w chwili doręczenia decyzji nigdy nie był zaległy.

Decyzja określająca wysokość zobowiązania podatkowego stanowi podstawowy instrument wymiaru i dotyczy wszystkich podatków państwowych oraz części podatków samorządowych. Decyzją ustalającą są wymierzone niektóre podatki lokalne, np. podatek rolny, leśny, od nieruchomości. Decyzja ustalająca wysokość zobowiązania może być wydana, jeżeli przepis ustawy wyraźnie o tym stanowi.

Faktury proforma w świele zmian w VAT w 2013

Skutki wystawiania faktur proforma po wejściu w życie zmian przepisów w zakresie fakturowania

Od dnia 1 stycznia 2013 r. w wyniku nowelizacji rozporządzenia fakturowego został zniesiony obowiązek oznaczania faktur wyrazami „Faktura VAT” czy „Faktura”. Za fakturę jest uznawany dokument zawierający dane wymagane na podstawie ww. rozporządzenia, bez względu na to czy zawiera adnotacją o rodzaju dokumentu. Zmiany te zostały wprowadzone w celu implementacji dyrektywy Rady 2010/45/UE.

Ze względu na fakt, iż w prasie fachowej pojawiały się interpretacje tego rozporządzenia mówiące o tym, że wystawienie faktury proforma, w przypadku, gdy będzie on zawierał wszystkie dane wymagane dla faktury (w tym kwotę podatku), rodzi obowiązek zapłaty VAT, Ministerstwo Finansów wydało informację, w której podejście to uznało za niezasadne.

Dokument nazywany fakturą proforma nie jest dowodem księgowym. Funkcjonuje on w obrocie gospodarczym jako np. potwierdzenie złożenia oferty. Wyraźne oznaczenie „proforma” powoduje, że nie można mu przypisać waloru faktury w rozumieniu przepisów o VAT, ponieważ podmiot wystawiający dokument wskazuje, że nie jest to faktura. Jego wystawienie nie powoduje zatem skutków w zakresie podatku VAT .

Podatek VAT w przypadku zawieszonych działalności

Obowiązki podatnika VAT po zawieszeniu działalności gospodarczej

Zgodnie z artykułem 14a ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca ma prawo do zawieszenia działalności gospodarczej. Przysługuje ono na okres od 30 dni do 24 miesięcy. Aby takie zawieszenie było skuteczne, należy złożyć pisemny wniosek w tej sprawie właściwemu organowi ewidencyjnemu, a w przypadku przedsiębiorców podlegających obowiązkowi wpisu do KRS – właściwemu sądowi rejestrowemu.

Przedsiębiorcy, którzy czasowo zawiesili działalność gospodarczą, mogą odstąpić od obowiązku składania deklaracji VAT w okresie zawieszenia (art. 99 ust 7a ustawy o VAT). Należy jednak pamiętać, że nawet w przypadku przedsiębiorstwa, które zawiesiło działalność gospodarczą pojawiają się faktury zakupowe dokumentujące koszty związane z podtrzymaniem tej działalności (np. najem, energia, usługi księgowe) oraz VAT naliczony od tych faktur.

Przedsiębiorca nawet w trakcie zawieszenia działalności gospodarczej może ubiegać się o bezpośredni zwrot tego podatku na rachunek bankowy. Jednak ze względu na brak sprzedaży, zwrot ten można otrzymać w najdłuższym z możliwych terminów, czyli w ciągu 180 dni od dnia złożenia deklaracji.

Moment rozpoznania VAT przy usługach transportowych i spedycyjnych

Moment rozpoznania obowiązku w VAT w odniesieniu do usług transportowych i spedycyjnych

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniu 16 maja 2013 wydał wyrok w sprawie C-169/12 TNT Express Worldwide (Poland) Sp. z o.o. Zgodnie z nim polskie unormowanie, zgodnie z którym podatek VAT w odniesieniu do usług transportowych i spedycyjnych staje się wymagany w momencie otrzymania całości lub części zapłaty (lecz nie później niż 30. dnia licząc od dnia wykonania usługi), pozostaje w sprzeczności z art. 66 dyrektywy 2006/112/WE.

W związku z wyrokiem w dniu 8. sierpnia 2013 TSUE Minister Finansów roku wydał interpretację ogólną, w której stwierdził, iż do podatnika należy aktualnie wybór, czy przy świadczeniu usług transportowych i spedycyjnych znajdzie zastosowanie dedykowany dla tych usług moment powstania obowiązku podatkowego, czy też (będąc zobowiązanym do wystawienia faktury) podatnik będzie rozpoznawał obowiązek podatkowy zgodnie z zasadą wskazaną w art. 19 ust. 4 ustawy o VAT, tj. z chwilą wystawienia faktury, nie później niż w siódmym dniu, licząc od dnia wykonania usługi.

Ze względu na fakt, że z dniem 1 stycznia 2014 roku wchodzi w życie ustawa z 7 grudnia 2012 o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, interpretacja będzie miała zastosowanie wyłącznie do czynności wykonanych przed dniem 1 stycznia 2014.

Dodatkowe informacje?

Jeżeli są Państwo zainteresowani szczegółami dotyczącymi omawianego zagadnienia, uprzejmie prosimy o kontakt.

Kontakt:

Agnieszka Wolańska
Accounting Supervisor
Email: agnieszka.wolanska@accace.com
Tel.: +48 223 132 950
www.accace.com

Informacje Prawne

Wierzytelność zabezpieczona zastawem rejestrowym

Zabezpieczenie wierzytelności zastawem rejestrowym

Zastaw rejestrowy jest unormowany ustawą z dnia 6 grudnia 1996 r. – o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów. W sprawach nieuregulowanych ustawą zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego.

Obecnie, zastaw rejestrowy jest jednym z najpopularniejszych sposobów zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. Umożliwia on wykorzystanie poszczególnych składników majątku, które mogą stanowić zabezpieczenie zobowiązania.

Z instytucji zastawu rejestrowego mogą korzystać wszystkie podmioty: osoby fizyczne, osoby prawne, jak również jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi.

Do skutecznego ustanowienia zastawu rejestrowego konieczne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek:

- 1) zawarcie umowy zastawniczej – w formie pisemnej pod rygorem nieważności, w której należy dokładnie określić przedmiot zastawu oraz zobowiązanie zabezpieczone zastawem;
- 2) uzyskanie wpisu do rejestru zastawów prowadzonego przez wydział gospodarczy sądu rejonowego, właściwego dla miejsca zamieszkania lub siedziby zastawcy.

Niewątpliwą zaletą zastawu jest możliwość zaspokojenia się przez wierzyciela z zastawionej rzeczy w przypadku niewykonania zobowiązania przez dłużnika, nawet jeżeli prawo własności tej rzeczy zostanie przeniesione na inną osobę. Dzięki temu, zastaw rejestrowy jest pewnym i bezpiecznym sposobem zabezpieczenia wierzytelności.

Uproszczone podwyższenie kapitału zakładowego

Uproszczone podwyższenie kapitału zakładowego w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na tle najnowszego orzecznictwa

Jednym ze sposobów dokapitalizowania spółki z o.o. jest podwyższenie kapitału zakładowego. Kodeks spółek handlowych przewiduje dwa tryby podwyższenia:

- przez zmianę umowy spółki, tzw. tryb zwykły;
- na podstawie postanowień przewidzianych w umowie spółki, tzw. tryb uproszczony.

Zdecydowanie tańszym, szybszym i dużo bardziej popularnym sposobem jest procedura uproszczona. Umowa spółki musi jednak wyraźnie przewidywać możliwość jej zastosowania oraz określać maksymalną kwotę podwyższenia oraz datę, do której jest ono możliwe.

Na tle przepisów regulujących podwyższenie kapitału zakładowego pojawił się problem czy w ramach procedury uproszczonej można wyłączyć prawo pierwszeństwa dotychczasowych wspólników do objęcia nowych udziałów. Wyłączenie to pozwalałoby obejmować nowe udziały albo dotychczasowym wspólnikom bez zachowania stosunkowego układu struktury własnościowej lub też nowym wspólnikom.

Powyższe wątpliwości zostały rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy uchwałą z dnia 17 stycznia 2013 r. (sygn. akt III CZP 57/12). Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, iż w ramach uproszczonego podwyższenia kapitału zakładowego nowe udziały mogą być objęte jedynie przez dotychczasowych wspólników w stosunku do posiadanych przez nich udziałów. W związku z tym, jeżeli spółka chce odstąpić od tej reguły, musi przeprowadzić zwykłe podwyższenie kapitału zakładowego.

Prokura jako szczególny rodzaj pełnomocnictwa handlowego

Instytucja prokury w świetle najnowszego orzecznictwa

Zgodnie z kodeksem cywilnym, prokura to pełnomocnictwo udzielone przez przedsiębiorcę podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców, które obejmuje umocowanie do czynności sądowych i pozasądowych, związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Prokura powstaje z chwilą jej udzielenia na piśmie, wpis do rejestru ma jedynie charakter deklaratoryjny.

Niewątpliwą zaletą prokury jest to, że może ona być w każdym czasie odwołana. Ponadto głównymi zaletami prokury są: jawność osoby prokurenta, poprzez obowiązek umieszczania jego nazwiska w rejestrze przedsiębiorców oraz jej ustawowe uregulowanie określające szczegółowo zakres umocowania.

Sąd Najwyższy w ostatnim czasie wypowiedział się w kwestii wątpliwości interpretacyjnych wokół instytucji prokury.

24 lipca 2013 roku (sygn. akt III CZP 45/13) Sąd Najwyższy potwierdził, iż prokurent jest uprawniony do udzielenia pełnomocnictwa procesowego w postępowaniu cywilnym pracownikowi przedsiębiorcy, co do tej pory było kwestią sporną.

Ponadto w wyroku o sygnaturze V CSK 177/12 z dnia 15 marca 2013r. Sąd Najwyższy wypowiedział się na temat tego, czy prokurent może ponosić odpowiedzialność za niezgłoszenie w odpowiednim terminie upadłości spółki. Sąd Najwyższy uznał, że surowe konsekwencje niezgłoszenia we właściwym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, wynikające z ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze dotyczą wyłącznie osób zobowiązanych do zgłoszenia takiego wniosku. Zatem, wobec prokurentów, którym doktryna prawa przypisuje jedynie możliwość takiego działania, nie mogą zostać orzeczone zakazy określone we wskazanej ustawie.

Obowiązek prowadzenia księgi udziałów

Obowiązek prowadzenia księgi udziałów

Zgodnie z kodeksem spółek handlowych zarząd jest obowiązany do należytego prowadzenia księgi udziałów (art. 188 k.s.h.).

Do księgi udziałów należy wpisywać:

- nazwisko i imię oraz firmę (nazwę) i siedzibę każdego wspólnika,
- adres,
- liczbę i wartość nominalną udziałów,
- ustanowienie zastawu lub użytkownika i wykonywanie prawa głosu przez zastawnika lub użytkownika,
- wszelkie zmiany dotyczące osób wspólników i przysługujących im udziałów.

Wpisy do księgi udziałów mają charakter deklaratoryjny, co oznacza, że wpis jedynie odzwierciedla dokonaną zmianę, zaś samo zdarzenie powodujące konieczność zmiany księgi udziałów jest skuteczne wobec spółki z chwilą powiadomienia o niej wraz z dowodem dokonania danej czynności, nie zaś z chwilą dokonania wpisu w księdze.

Obowiązek należytego prowadzenia księgi udziałów spoczywa na zarządzie. Niewypełnienie tego obowiązku może skutkować odpowiedzialnością cywilną członków zarządu wobec spółki za szkody wyrządzone działaniem bądź zaniechaniem sprzecznym z prawem lub odpowiedzialnością na zasadach ogólnych. Należy również podkreślić, że zgodnie z przepisami karnymi kodeksu spółek handlowych sąd rejestrowy może nałożyć grzywnę w wysokości do 20 000 zł, na członka zarządu, który nie prowadził księgi udziałów zgodnie z przepisami, to znaczy nie prowadził w ogóle księgi udziałów w spółce albo prowadził ją w sposób niezgodny z wymaganiami prawnymi.

Zbycie udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

Jak skutecznie sprzedać udziały w spółce z o.o.?

Sprzedaż udziałów w spółce z o.o. jest jedną z najbardziej powszechnie zawieranych transakcji na rynku. Aby skutecznie sprzedać udziały należy pamiętać o paru istotnych zasadach.

Pierwszą z istotnych kwestii jest forma umowy. W świetle art. 180 Kodeksu Spółek Handlowych do dokonania sprzedaży udziałów wymagana jest forma pisemna z podpisami poświadczonymi notarialnie. Konsekwencją jej niezachowania jest nieważność umowy sprzedaży udziałów.

Jeżeli chodzi o ograniczenia zbycia udziałów to mogą je wprowadzić wyłącznie wspólnicy, jedynie w umowie spółki. W praktyce najczęściej spotykanym sposobem takiego ograniczenia jest konieczność uzyskania zgody spółki na zawarcie transakcji.

Zbycie udziału staje się skuteczne wobec spółki dopiero od chwili, gdy spółka otrzyma od jednego z zainteresowanych zawiadomienie o tym fakcie, wraz z dowodem dokonania czynności, czyli umową sprzedaży. Innymi słowy, za wspólnika wobec spółki do czasu odpowiedniego zawiadomienia uważa się zbywcę udziału.

Do obowiązków zarządu należy wpisanie nowego wspólnika do księgi udziałów oraz zawiadomienie sądu rejestrowego o zmianach. Wraz z wnioskiem należy złożyć zaktualizowaną listę wspólników z określeniem liczby i wartości nominalnej udziałów każdego z nich.

Ponadto należy pamiętać, że umowa sprzedaży udziału w spółce z o.o. podlega podatkowi od czynności cywilnoprawnych. W związku z tym należy zgłosić transakcję do właściwego urzędu skarbowego, składając odpowiednią deklarację.

Po co nam kary umowne?

Kara umowna jako zabezpieczenie wykonania umowy

Kara umowna jest powszechnie stosowaną klauzulą umowną w polskim obrocie gospodarczym. Przedsiębiorcy decydują się na wprowadzenie kary umownej do zawieranych przez siebie umów przede wszystkim ze względu na ułatwienia związane z dochodzeniem roszczenia o zapłatę kary umownej.

Zgodnie z treścią art. 483 Kodeksu Cywilnego, strony umowy cywilnoprawnej mogą wprowadzić dodatkowy zapis, na mocy którego naprawienie szkody powstałej w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania świadczenia niepieniężnego nastąpi poprzez zapłacenie określonej sumy. Kara umowna często nazywana jest surogatem odszkodowania.

W razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. Jeżeli jednak zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane, dłużnik może żądać zmniejszenia kary umownej. To samo dotyczy wypadku, gdy kara umowna jest rażąco wygórowana.

Jak podkreśla Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 maja 2012 r. (sygn. akt V CSK 196/11), brak obowiązku wykazywania szkody sprawia, że kara umowna należy się, co do zasady w zastrzeżonej wysokości, bez względu na wysokość rzeczywiście poniesionej szkody. Wierzyciel musi natomiast wykazać, że kara umowna została w umowie prawidłowo zastrzeżona oraz, że zobowiązanie nie zostało wykonane lub zostało wykonane nieprawidłowo.

Pamiętać należy, że skuteczność kary umownej zależy od jej bezwzględnego wyrażenia w pieniądzu ze wskazaniem konkretnej kwoty lub wyraźnego sposobu jej obliczenia.

Instytucja kary umownej jest tak naprawdę dość skomplikowana. Zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie występuje wiele sprzecznych ze sobą poglądów. Oceniając słuszność i prawidłowość danej klauzuli kary umownej, należy odnieść się każdorazowo do konkretnej umowy i stanu faktycznego. W związku z powyższym zarówno osoby fizyczne jak i osoby prawne powinny korzystać z profesjonalnej pomocy prawnej.

Konwersja długu na kapitał zakładowy

Konwersja długu na kapitał zakładowy

Konwersja długu na kapitał zakładowy w postaci udziałów jest jednym ze sposobów dokapitalizowania spółki z o.o. Już w 1993 roku Sąd Najwyższy opowiedział się za dopuszczalnością konwersji wierzytelności na udziały i przyjął, że istota tej czynności polega na potrąceniu umownym (uchwała z dnia 26.03.1993 r., III CZP 20/93). Nie wypowiedział się natomiast, czy takie potrącenie ma charakter wkładu pieniężnego czy niepieniężnego. Do dnia dzisiejszego brak jest jednomyślności w tym zakresie zarówno w doktrynie jak i judykaturze.

W art. 14 § 4 k.s.h ustawodawca wprowadził wyraźnie możliwość dokonywania potrącenia umownego wierzytelności wspólnika wobec spółki, jeśli chodzi o wpłaty na kapitał zakładowy.

Bardzo często wspólnicy dokapitalizują spółki w formie pożyczek i równie często zdarza się, że spółki nie są w stanie w umownym czasie ich zwrócić. Instytucja konwersji długu na kapitał zakładowy jest instytucją pomagającą poprawić kondycję finansową spółki w sytuacji, gdy częste pożyczki doprowadziły do nadmiernego zadłużenia spółki.

Konwersji wierzytelności można dokonać na dwa sposoby:

- 1) w drodze wniesienia wierzytelności wspólnika jak aport do spółki, co powoduje jej wygaśnięcie, a po stronie spółki zmniejszenie stanu zobowiązań przez dokonanie przysporzenia – mamy tu do czynienia z aportowym podwyższeniem kapitału zakładowego;
- 2) w drodze umownego potrącenia wzajemnych wierzytelności pieniężnych – jest to nieaportowe podniesienie kapitału zakładowego. Umowne potrącenie jest uproszczonym sposobem wniesienia wkładu pieniężnego, zaś dokonanie umownego potrącenia jest równoznaczne z wykonaniem obowiązku wniesienia wkładu pieniężnego do spółki.

Dodatkowe informacje?

Jeżeli są Państwo zainteresowani szczegółami dotyczącymi omawianego zagadnienia, uprzejmie prosimy o kontakt.

Kontakt:

Agnieszka Samborska
Corporate Services Manager
Email: agnieszka.samborska@accace.com
Kom.: +48 504 021 963
Tel: + 48 223 132 950

www.accace.com

Informacje Podatkowe

*Czynsz za najem
samochodu
osobowego w całości
stanowi koszt
uzyskania przychodu*

Wydatki, poniesione z tytułu czynszu za najem samochodu osobowego na potrzeby działalności gospodarczej, nie podlegają limitom w zakresie zaliczenia ich do kosztów uzyskania przychodu w ramach tzw. kilometrówki.

Koszty eksploatacji samochodu osobowego, niebędącego składnikiem majątku spółki, muszą być rozliczane w ramach limitu wynikającego z prowadzonej ewidencji przebiegu pojazdu i przejechanych kilometrów.

Natomiast zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 sierpnia 2013 roku, czym innym są wydatki poniesione na wynagrodzenie za korzystanie z samochodu osobowego na podstawie umowy najmu, a czym innym są koszty eksploatacyjne tego samochodu.

W związku z powyższym, wydatki z tytułu czynszu za najem samochodu, powinny być w całości zaliczane do kosztów uzyskania przychodu.

*Moment zaliczenia
nadpłaty na poczet
zaległości
podatkowych w
podatku dochodowym
od osób prawnych*

Nadpłata podlega zaliczeniu na poczet zaległych lub bieżących zobowiązań podatkowych z momentem jej powstania, dlatego tak istotne jest jej prawidłowe określenie.

Należy bowiem zwrócić uwagę, że nadpłata nie powstaje w momencie zapłaty przez podatnika podatku (zaliczki na podatek) nienależnego lub w wysokości wyższej niż należna.

Jak stwierdził NSA w wyroku z dnia 23 sierpnia 2013 roku, dniem powstania nadpłaty nie będzie również data złożenia wniosku o zwrot nadpłaty. NSA wskazał, że wniosek o stwierdzenie nadpłaty ma wpływ na ewentualne oprocentowanie, datę zwrotu podatku, lecz nie ma wpływu na datę powstania zaległości podatkowej.

Powyższym wyrokiem NSA utrzymał wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 lipca 2011 roku w którym stwierdzono, że nadpłata powstaje w dniu złożenia zeznania rocznego (pierwotnego) lub dniu złożenia skorygowanego zeznania rocznego i z tym dniem podlega zaliczeniu na poczet zaległych lub bieżących zobowiązań podatkowych.

Odliczenie VAT z faktury przesłanej w PDF

Faktura VAT, przesłana podatnikowi przez kontrahenta w formacie PDF, w formie skanu lub faksem, a następnie wydrukowana i przechowywana w formie papierowej, uprawnia go do dokonania odliczenia podatku VAT naliczonego, wykazanego na tej fakturze.

Zgodnie z interpretacją indywidualną Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi, z dnia 13 lutego 2013 roku, otrzymywanie faktur w formacie PDF, w formie skanu lub faksem, jest równoważne w skutkach podatkowych, z otrzymaniem faktury w formie papierowej, o ile zostanie zapewniona:

- autentyczność pochodzenia,
- integralność treści, oraz
- czytelność przedmiotowych faktur.

Tym samym podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku VAT wykazanego w tych fakturach.

Stanowisko takie przyjął również NSA w wyroku z dnia 16 października 2012 roku, zgodnie z którym nie ma znaczenia, czy sprzedawca wystawi fakturę, a następnie wyśle pocztą tradycyjną (kurierem), czy też wystawi ją i wyśle drogą elektroniczną. W każdym z tych przypadków efekt dla nabywcy jest identyczny niezależnie od metody przesłania faktury.

**Ograniczenia
wynikające z
niedostatecznej
kapitalizacji dotyczą
również odsetek od
kredytu kupieckiego**

Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów, odsetek przewidzianych od kredytu towarowego, udzielanego przez udziałowca, istnieje tylko do trzykrotności kapitału zakładowego.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 sierpnia 2013 roku, ograniczenia wynikające z niedostatecznej kapitalizacji dotyczą nie tylko pożyczek, lecz również kredytów, przez które należy rozumieć każdą formę zadłużenia funkcjonującą w obrocie gospodarczym, w tym kredyty kupieckie.

A zatem w sytuacji, gdy:

- wierzycielem z tytułu kredytu towarowego jest udziałowiec dysponujący minimum 25 % udziałem w kapitale zakładowym spółki, oraz
- wartość udzielonego kredytu przekracza trzykrotność tego kapitału zakładowego,

nie ma możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odsetek przewidzianych od kredytu, w części, w jakiej przekracza on powyższy limit.

Wspomniana sytuacja może mieć miejsce np. przy ratach płaconych za nabytą od udziałowca nieruchomości.

Dodatkowe informacje?

Jeżeli są Państwo zainteresowani szczegółami dotyczącymi omawianego zagadnienia, uprzejmie prosimy o kontakt.

Kontakt:

Katarzyna Kopaczewska
Managing Director
Email: katarzyna.kopaczewska@accace.com
Tel.: +48 223 132 950

www.accace.com

Informacje Prawa Pracy

Ograniczenia wynikające z niedostatecznej kapitalizacji dotyczą również odsetek od kredytu kupieckiego

Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów, odsetek przewidzianych od kredytu towarowego, udzielanego przez udziałowca, istnieje tylko do trzykrotności kapitału zakładowego.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 sierpnia 2013 roku, ograniczenia wynikające z niedostatecznej kapitalizacji dotyczą nie tylko pożyczek, lecz również kredytów, przez które należy rozumieć każdą formę zadłużenia funkcjonującą w obrocie gospodarczym, w tym kredyty kupieckie.

A zatem w sytuacji, gdy:

- wierzycielem z tytułu kredytu towarowego jest udziałowiec dysponujący minimum 25 % udziałem w kapitale zakładowym spółki, oraz
- wartość udzielonego kredytu przekracza trzykrotność tego kapitału zakładowego,

nie ma możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odsetek przewidzianych od kredytu, w części, w jakiej przekracza on powyższy limit.

Wspomniana sytuacja może mieć miejsce np. przy ratach płaconych za nabytą od udziałowca nieruchomości.

Praktyki absolwenckie przez pierwsze trzy miesiące współpracy

Praktyki absolwenckie przez pierwszy trzy miesiące współpracy

Wielu przedsiębiorców zapomina o możliwości poznania nowego pracownika poprzez praktyki absolwenckie, która to forma współpracy pojawiła się od 2009 roku na podstawie Ustawy z dnia 17 lipca 2009 roku (Dz.U. z 2009 r. Nr 127, poz. 1052). Taki początek wspólnej pracy pozwala na pewne oszczędności po obu stronach, mimo tego, że nie ma nic wspólnego ze stosunkiem pracy, rozumianym na podstawie Kodeksu pracy. Odwołuje się tylko do nielicznych przepisów w tym zakresie jak:

- 1) zakazu dyskryminacji w pracy,
- 2) wymiaru czasu pracy (art. 129 § 1 k.p.),
- 3) prawa do odpoczynku dobowego i przerwy w pracy,
- 4) pracy w porze nocnej.

Praktyka odbywa się na podstawie umowy, która w szczególności powinna zawierać rodzaj pracy, okres odbywania praktyki, tygodniowy wymiar czasu pracy oraz wysokość wynagrodzenia, jeżeli praktyka jest odpłatna.

Ta forma współpracy w ramach jednego podmiotu może trwać maksimum do 3 miesięcy i praktykant powinien spełniać dwa warunki: mieć ukończone co najmniej gimnazjum oraz w dniu rozpoczęcia praktyki nie mieć ukończonych 30 lat. Praktykę można wykonywać nieodpłatnie, jeżeli jednak zdecydujemy się na wynagrodzenie to nie może być wyższe niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia (na tą chwilę jest to nie więcej niż 3200,00 złotych).

Oszczędności możemy szukać po stronie braku obowiązku przeprowadzenia badań lekarskich oraz innych koniecznych procedur przy zatrudnianiu nowego pracownika oraz co jest korzyścią obu stron nie ma konieczności odprowadzania składek społecznych ani zdrowotnej. Jedynym kosztem dla praktykanta jest podatek wg najniższej skali podatkowej 18%, do którego poboru zobligowany jest przyjmujący na praktykę, niestety bez możliwości zastosowania kosztów uzyskania przychodu. Tak zapłacony podatek zostanie rozliczony przez absolwenta w rozliczeniu rocznym na podstawie otrzymanego od firmy PIT11, która to również uwzględni to w zeznaniu rocznym PIT4R .

Dodatkowe informacje?

Jeżeli są Państwo zainteresowani szczegółami dotyczącymi omawianego zagadnienia, uprzejmie prosimy o kontakt.

Kontakt:

Ewa Dolegacz
Payroll Accountant
Email: ewa.dolegacz@accace.com
Tel.: +48 223 132 950

www.accace.com